

Ser demòcrata

Sovint escolto o lleigeixo als mitjans de comunicació, en tertúlies, debats, entrevistes, en boca de polítics, periodistes o tertulians, la paraula democràcia, però, i aquí ve el problema, com a adjectiu. I quan dic la paraula democràcia com a adjectiu em refereixo que escolto i lleigeixo termes com: "això és democràtic", "això altre és poc democràtic" o "allò de més enllà és antidemocràtic". Arribats a aquestes alçades, si no tenim clar què és democràtic i què no ho és, tenim un problema de dimensions extremadament importants, que posa de relleu la minúscula democràcia en què vivim. I és evident que el concepte democràcia no l'entendem tots igual, per exemple, recentment un alt dirigent del govern espanyol va dir que era tan antidemocràtic imposar la voluntat per la violència com per les urnes. Sí, definitivament no tots l'entendem igual.

El terme democràcia ve del grec, i el seu sentit literal és "govern del poble" i el concepte de democràcia el podem definir d'una manera simplista com una forma d'organització de la vida pública, en la qual les decisions col·lectives són adoptades pel poble mitjançant mecanismes de participació.

D? Democràcia Participativa

Tot i aquesta definició, és evident que en la majoria de democràcies representatives actuals això no passa, el poble vota però decideix poc o res, i massa sovint queda exclòs de la participació activa en la vida política. Per tant, quina democràcia tenim?

Doncs precisament, per falta de tradició i cultura

democràtica, la qual cosa es porta a l'ADN, tenim una democràcia desvirtuada i feble.

Podríem pensar, i no ens equivocaríem gaire, que el problema ve dels partits polítics extremadament jerarquitats, que estan més sotmesos a pressions d'elits econòmiques i financeres, abans que les pròpies pressions i necessitats del poble; o de polítics corruptes que tenen impunitat; o d'institucions estatals polititzades (Tribunal Constitucional, Fiscalia, Tribunal de Cuentas, Banco de España, etc.) que regulen i controlen al ritme que els marca el govern de torn; o d'un poder judicial certament sospitós; etc.

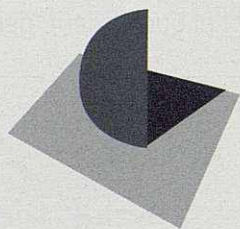
Però ens equivoquem si pensem que el problema és únicament en l'àmbit polític. El problema és també nostre, i quan dic nostre, dic meu i teu. Cadascú de nosaltres ens hem absentat, uns més i altres menys, de la nostra feina de fer de demòcrates. Perquè ser demòcrata és vetllar perquè l'actuació dels poders públics sigui la justícia i el benestar social, ser demòcrata és defensar el que és públic i els interessos col·lectius i ser demòcrata és malauradament avui, desconfiar del poder i dels qui l'ocupen i actuar amb consciència i en conseqüència.

I aquesta feina no l'hem fet, des de la nostra comidat del dia a dia, ens hem absentat de controlar i vetllar pel que és de tots, i després ens hem lamentat i conformat.

I ara sentim a parlar de regeneració democràtica. I jo pregunto, quina? La volen fer ells mateixos? Des de dins? De debò?

Demà la democràcia només ho serà, si és participativa. Avui, la nostra feina de fer de demòcrates és, també, exigir que la gent pugui decidir més directament i, d'aquesta manera, tornar el govern al poble.

Jordi Batlles

CLADELLAS

Ctra. St. Feliu, s/n
Tel. 93 844 83 00
Fax 93 844 83 86
Sta. Eulàlia de Ronçana

Venda al major de :

- **Articles platja i camping**
- **Joguines nacionals i importacions exclusives**
- **Regal informal**

